

TEXT:
Nataša Foltánová

www.tierraverde.cz

PODNIKATELSKÝ PUNK podle Tierra Verde

Když jsem si na Wiki našla definici pojmu punk, bylo mi jasné, že jsme to my. Podnikáme po svém, z hlubokého přesvědčení, že takto je to správně, a děláme to nejlépe, jak dovedeme. Nezabýváme se tím, co si o tom, jak pracujeme, myslí ostatní. Poučky z klasických byznysových učebnic bereme s rezervou, módní trendy neřešíme. Náš vnitřní buben udává náš vlastní rytmus a my jdeme po cestě, která ještě není vyšlapaná. Děláme věci, které nás baví a u kterých věříme a cítíme, že mají smysl. Příliš nám nejdou racionální debaty nad tabulkami s čísly a říjíme se pravidlem „když nevíš, jdi tam, kde je radost“.

Zásadně nás posunulo, když jsme si před pár lety položili otázku, proč děláme to, co děláme, a jestli to, co právě tvoříme, prospívá planetě a lidstvu. Procitili jsme si při tom pocit jednoty a propojení se vším a všemi a všechno v tu chvíli dostalo úplně nový smysl. Přišli jsme na to, že nepracujeme, abychom tvořili zisk, ale chceme tvořit zisk, abychom i nadále mohli sloužit světu. A pak už jsme byli jen krok od zjištění, že práce jako služba planetě je zároveň projevením lásky všemu a všem. Když čísla přestanou být smyslem, ztratí nad námi svoji moc a my jsme najednou svobodní. Můžeme (znovu ☺) tvořit z lásky k sobě a světu a poslouchat při tom hlas své duše.

Jakmile jsme si uvědomili naše PROČ a rozhodli jsme se ho vědomě žít, začala jízda, i když se zdánlivě vlastně ve hmotě nic nezměnilo – nakupujeme, vyrábíme, prodáváme, fakturujeme. Přesto se ale změnilo úplně všechno, protože se proměnila podstata. Ještě lépe se nám od té doby spolupracuje s těmi, kteří prošli podobným procesem, a cítíme se svobodní nevstupovat do spolupráce s těmi, jejichž motivace je založena pouze na číslech a hledání jednostranných výhod.

Zatím si tu jízdu užíváme. Skrze svou práci milujeme svět, svět se na nás usmívá a dává nám různá znamení, že jsme na správné cestě. Zdá se, že zákazníci na oplátku milují nás, píší nám dopisy, chtějí nejen kupovat, ale i propagovat naše výrobky nebo s námi spolupracovat.

Rádi bychom vám tedy povyprávěli náš příběh – příběh podnikatelských punkerů, kteří se rozhodli řídit firmu ne podle obecně uznávaných pravidel byznysu, ale podle hlasu vlastní duše. Příběh nejen o tom, co a jak vyrábíme, ale také o tom, co děláme s obaly od surovin, aby nemusely skončit v popelnici, jak postupně snižujeme obalový plast u našich výrobků, co pro nás znamená voda, o našich společných obědech či rituálech,

které provází náš (pracovní) život. Je to příběh o firmě, která se učí podnikat v souladu s vesmírem.

Další dílek tohoto příběhu najdete v příštím PDČ.

P. S.: Nedávno se mi zdál sen – o práci, jak jinak. ☺ Jsem u nějakého dodavatele v textilní fabrice, kde se šije na strojích. Koukám spolu na monitor, který ukazuje záběry z dílny – řady šicích strojů a u nich šičky. Na pozadí se ozývají tóny klavíru a podbarvují obraz. Naráz se ocitáme přímo v obraze, v dílně, a procházíme řady okolo strojů. Hudba je slyšet stále silněji a ptám se tedy, odkud jde. Majitel dílny praví, že to hraje jeho sestra, která neumí šít, a proto hraje na klavír, protože to je to jediné, co umí a co dělá nejraději. Postoupíme kousek dál a na konci řady vidím na místě šicího stroje klavír. U něj sedí slepá stařenka a hraje... Odu na radost.

